

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Garncarz

Protokolant: Katarzyna Kunik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2020 r. we W.

odwołania P. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 04.10.2019 nr (...)

w sprawie P. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o jednorazowe odszkodowanie

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy P. B. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 3 stycznia 2019 r. za doznany 5 % uszczerbek na zdrowiu w kwocie 4.585 zł (cztery tysiące pięćset osiemdziesiąt pięć złotych);

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. orzeka, że nieuiszczone koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca P. B. wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 4 października 2019 r. odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z 3.01.2019 r.

Uzasadniając swoje odwołanie ubezpieczony podniósł, iż po wypadku w dniu 3 stycznia 2019 r. w znacznym stopniu pogorszył się stan jego zdrowia. Wnioskodawca wskazał, że skutki wypadku odczuwa do dziś w postaci bólów kręgosłupa i przedramienia. Ustalenia Komisji lekarskiej strony pozwanej zatem nie są zasadne.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że orzeczeniem z dnia 08.08.2019 r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego wypadkiem, lekarz orzecznik ZUS w oparciu o obowiązujące przepisy ustalił u wnioskodawcy 0% uszczerbku na zdrowiu oraz brak istotnych następstw przebytego urazu w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 3.01. 2019 r. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 2.10.2019 r. również ustaliła

0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy. W oparciu o orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS organ rentowy odmówił przyznania wnioskodawcy jednorazowego odszkodowania z uwagi na brak uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca ur. (...) pracował jako operator koparko-ładowarki w Przedsiębiorstwie (...) w S..

W dniu 03.01.2019r. będąc w pracy wnioskodawca uległ wypadkowi przy pracy tj. siedział w kabinie pojazdu koparko - ładowarki w czasie, gdy najechał na niego samochód. Pracodawca sporządził protokół ustalenia okoliczności przyczyn wypadku, w którym stwierdzono, że przyczyną wypadku było zdarzenie drogowe spowodowane zagrożeniem bezpieczeństwa w ruchu drogowym przez innego kierowcę tj. kierowcę v. (...), zaskoczenie wnioskodawcy niespodziewanym zdarzeniem. Pracodawca uznał zdarzenie za wypadek przy pracy.

Wnioskodawca doznał uraz przedramienia prawego w wyniku uderzenia o metalowa część kabiny. Ponadto po kilku dniach zaczął odczuwać ból kręgosłupa szyjnego. W ramach diagnostyki miał wykonane badanie rtg, usg przedramienia, rtg kręgosłupa szyjnego a-p, boczne i czynnościowe. Pozostawał w kontroli chirurga, ortopedy, neurologa. Odbył 1 cykl (...), stosował altacet żel. Na zwolnieniu lekarskim przebywał do 13.4.2019r. Powrócił do poprzednio wykonywanej pracy - nie mógł jednak jej kontynuować ze względu na odczuwane dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego występujące po dłuższej jeździe koparko-ładowarką. Wnioskodawca aktualnie pracuje jako magazynier-kierowca. Wnioskodawca aktualnie uskarża się na: trwający nadal ból kręgosłupa szyjnego i występowanie uczucia gorąca/zimna w ręce prawej.

Strona pozwana uznała zdarzenie za wypadek przy pracy.

Dowód: - okoliczności bezsporne,

- akta rentowe ZUS, w tym w szczególności protokół ustalenia okoliczności i przyczyn zdarzenia z 3.01.2019 r.

Wnioskodawca porusza się samodzielnie, nie korzysta z zaopatrzenia ortopedycznego, chód prawidłowy. Rozbiera i ubiera się sam. Czaszka normokształtna, średniowymiarowa, opukiwaniem niebolesna, nerwy czaszkowe unerwiają prawidłowo. Kończyny górne bez niedowładu, napięcie mięśniowe prawidłowe, odruchy głębokie obecne, bez cech neurogenego zaniku mięśni, czucie różnicuje prawidłowo. Kończyny dolne bez niedowładów, z prawidłowym napięciem mięśni, objaw L'a nieobecny, odruchy kolanowe i skokowe obecne, bez patologicznych objawów piramidowych. Czucie różnicuje prawidłowo. Kręgosłup o spłyconej lordozie szyjnej i fizjologicznych pozostałych krzywiznach z prawidłowym napięciem mięśni przykręgosłupowych, z dobrą ruchomością sięga brodą do mostka, rotacja szyi do 60st, w skłonie odległość palce rąk podłoga O.. Próba R. prawidłowa. Objawy oponowe ujemne. Kręgosłup wnioskodawcy jest z zaznaczonym spłyceniem lordozy szyjnej, poza tym o zachowanych krzywiznach fizjologicznych. Napięcie mięśni przykręgosłupowych prawidłowe. Bez bolesności uciskowej wyrostków koleczystych. Ruchomość i gibkość kręgosłupa we wszystkich odcinkach dobrze zachowana. Brodą swobodnie dosięga do mostka, ruchy skrętne w zakresie do ok. 60° [N 60°] w lewo oraz do ok. 60° [N 60°] w prawo, pochylanie do tyłu w normie - ok. 30°, pochylanie na boki w normie - do ok. 40° obustronnie. Palcami rąk w skłonie dosiężnym dotyka do podłoża, z pozycji leżącej na plecach powraca do siadu płaskiego bez wspomaganie rąk, w siadzie płaskim palcami rąk dosięga do palców stóp. Obręcz barkowa symetryczna, ułożona poziomo. Kończyny górne: ułożone swobodnie; umięśnienie symetryczne; obrysy stawów prawidłowe; ruchomość w/n. Zachowana prawidłowo sprawność chwytne rąk. Klatka piersiowa symetryczna, bez deformacji, ruchoma oddechowo. Brzuch miękki, bez oporów patologicznych, objawy otrzewnowe nieobecne. Kończyny dolne ułożone swobodnie, umięśnienie symetryczne, obrysy stawów i ich ruchomość dobrze zachowana.

U wnioskodawcy występuje stan po urazie kręgosłupa szyjnego z następowym zespołem bólowym szyjnym w wywiadzie. Stan po stłuczeniu przedramienia prawego.

Dowód: - opinia biegłych sądowych ortopedy i neurologa k. 12-13

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 8 sierpnia 2019 r. w sprawie procentowego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku ustalił 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 3 stycznia 2019 r.

Wnioskodawca wniósł sprzeciw wobec orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 8 sierpnia 2019 r.

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 2 października 2019 r. ustaliła 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 3 stycznia 2019 r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 4 października 2019 r., organ rentowy odmówił wnioskodawcy prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy w dniu 3 stycznia 2019 r. W uzasadnieniu wskazano, iż Zakład odmówił przyznania jednorazowego odszkodowania, ponieważ Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 2 października 2019 r. ustaliła 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 3 stycznia 2019 r.

Dowód: - orzeczenie lekarza orzecznika ZUS

- orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS

- decyzja ZUS

W wyniku wypadku z dnia 03.01.2019r. powód doznał stłuczenie przedramienia prawego oraz przeciążeniowy kręgosłupa szyjnego rozpoznany jako uraz skrętny części szyjnej. Uraz ten był przyczyną obecności zespołu bólowego kręgosłupa szyjnego oraz skutkowało bólowym ograniczeniem jego ruchomości. Uraz przedramienia prawego nie skutkuje zaburzeniami budowy bądź funkcji kończyny górnej prawej. Natomiast zgłaszane przez wnioskodawcę dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego, z powodu których korzysta okresowo z rehabilitacji i stosuje doraźnie leki p/bólowe jest podstawą do rozpoznania bólowego zespołu korzeniowego szyjnego, dlatego u wnioskodawcy występuje 5% (pięć procent) uszczerbku na zdrowiu z tytułu wypadku przy pracy z dnia 3 stycznia 2019 r.

Dowód: - opinia biegłych sądowych ortopedy i neurologa k. 12-13

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Odwołanie jako zasadne podlegało uwzględnieniu.

W niniejszej sprawie wnioskodawca wniósł odwołanie od decyzji organu rentowego z dnia 4 października 2019 r., w której ustalono 0% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z dnia 3 stycznia 2019 r. Organ rentowy natomiast wniósł o oddalenie odwołania.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1205 ze zm.; dalej u.s.w.ch.), za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;
- 3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy (art. 3 ust. 1).

Ubezpieczonemu, który skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Za

długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu oraz tryb postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku i wypłacaniu jednorazowego odszkodowania, kierując się koniecznością zapewnienia ochrony interesów ubezpieczonego oraz koniecznością przejrzystości i sprawności postępowania w sprawie o jednorazowe odszkodowanie (art. 11 u.s.w.ch.).

Jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1 (art. 12 ust. 1 u.s.w.ch.).

Do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15. Kwoty jednorazowych odszkodowań zaokrąglą się do pełnych złotych (art. 12 ust. 5 i 6 u.s.w.ch.).

Na dzień wydania zaskarżonej decyzji wysokość jednorazowego odszkodowania za każdy procent uszczerbku na zdrowiu wynosiła 917,00 zł zgodnie z obwieszczeniem Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M. P. 2019 r., poz. 270).

Okoliczność, że przedmiotowe zdarzenie miało charakter wypadku przy pracy była w niniejszej sprawie bezsporna. Spór koncentrował się wokół kwestii wystąpienia uszczerbku na zdrowiu wnioskodawcy wywołanego zdarzeniem z dnia 3 stycznia 2019 r.

Wobec medycznej natury okoliczności spornych, które były istotne dla rozpoznania niniejszej sprawy, ich wyjaśnienie wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego sądowego.

Na okoliczność ustalenia, w jakiej wysokości wnioskodawca doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 3 stycznia 2019 r. według oceny procentowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu określoną w załączniku do rozporządzenia MPiPS z dnia 18 grudnia 2002 r., w przypadku ustalenia stopnia przedmiotowego uszczerbku powyżej 0% (jak to orzekła Komisja Lekarska ZUS) o wskazanie, na czym polega odmienna ocena stanu zdrowia wnioskodawcy dokonana przez biegłych sądowych oraz czy zachodzi konieczność badania wnioskodawcy przez innych biegłych sądowych Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalistów ortopedy i neurologa.

U wnioskodawcy stwierdzono, że w związku z wypadkiem z dnia 3 stycznia 2019 r. stan po urazie kręgosłupa szyjnego z następowym zespołem bólowym szyjnym w wywiadzie. Stan po stłuczeniu przedramienia prawego.

Biegli w swojej opinii stwierdzili że długotrwały uszczerbek na zdrowiu wnioskodawcy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 3 stycznia 2019 r. wynosił 5%, w odniesieniu do pozycji 94-a tabeli uszczerbkowej: urazowe zespoły korzonkowe (bólów/ ruchowe, czuciowe lub mieszane) w zależności od stopnia - zakres 5-20%. Ponieważ nie stwierdzono cech uszkodzenia korzeni ruchowych oraz nie stwierdzono zaburzeń czucia korzeniowego, natomiast obecny jest zespół bólowy, więc w ocenie biegłych adekwatne jest ustalenie 5% (pięć procent) uszczerbku na zdrowiu.

Strona pozwana wniosła zastrzeżenia do w/w opinii w związku z czym Sąd dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych sądowych ortopedy i neurologa.

Biegli w opinii uzupełniającej z dnia 19 maja 2020 r. jednoznacznie potwierdzili swoje stanowisko z opinii głównej tj. wskazali, że: „ Badanie komisyjne wnioskodawcy zostało przeprowadzone przez organ rentowy w dniu 02.10.2029r. - a więc 9 m-cy od dnia zdarzenia. Biegli badali wnioskodawcę jeszcze później - 13 m-cy od dnia zdarzenia. Wnioskodawca uskarża się na dolegliwości bólowe kręgosłupa od dnia zdarzenia. Zdaniem biegłych

stanowisko organu rentowego, że "/.../ wywiad dla celów orzeczniczych ma ograniczoną wartość" nie może być akceptowany bezkrytycznie. Bólowi nie muszą towarzyszyć dodatkowe patologie takie jak wzmożone napięcie mięśni przykręgosłupowych, objawy korzeniowe, ograniczony zakres ruchomości. Wnioskodawca zmienił pracę ze względu na nasilanie dolegliwości na skutek wstrząsów ciała w przypadku całodziennego kierowania koparko-ladowarką. Wnioskodawca potwierdza okresowe korzystanie z rehabilitacji, stosuje doraźnie leki p/bólowe w okresach zaostrzeń dolegliwości podmiotowych. Powyższe przesłanki stanowią podstawę ustalenia przez biegłych 5% uszczerbku na zdrowiu przy zastosowaniu poz. 94-a tabeli uszczerbkowej...."

Strona pozwana ponownie wniosła zastrzeżenia do w/w opinii w związku z czym Sąd ponownie dopuścił dowód z uzupełniającej opinii biegłych sądowych. Biegli w swojej opinii uzupełniającej z dnia 6 lipca 2020 r. wskazali, że: „... Biegli zapoznali się uważnie z treścią pisma procesowego organu rentowego. Popularne leki przeciwbólowe (A., I. etc.) znajdują się w powszechnym obrocie detalicznym - ich zakup nie wymaga żadnej lekarskiej interwencji. Korzystanie z (...) i/lub (...) nie jest warunkiem sine qua non do uznania obecności pourazowego zespołu bólowego. Biegli pozostają przy brzmieniu pierwotnie wydanej przez siebie opinii a dalszą polemikę ze stroną pozwaną uważają za bezcelową ze względu na pozostawanie każdej ze stron przy swoim zdaniu...”

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, że „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Samo niezadowolenie stron z opinii biegłych nie uzasadnia jednak zażądania dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy.

Wydane w sprawie opinie biegłych są w ocenie Sądu rzetelne, jasno uzasadnione, logiczne i konsekwentne, a nadto prawidłowo oparte na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy oraz bezpośrednim badaniu ubezpieczonego. Sąd uznał je za w pełni wiarygodne, podzielając dokonane w niej ustalenia i uznając, że nie ma podstaw do zanegowania prezentowanego przez biegłych stanowiska.

W ocenie Sądu brak było podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii innych biegłych sądowych w związku z czym na rozprawie w dniu 24 czerwca 2020 r. Sąd oddalił wniosek strony pozwanej o dopuszczenie dowodu z innych biegłych sądowych.

Podkreślenia wymaga, że strona pozwana (działając m. in. przez profesjonalnego pełnomocnika) nie złożyła zastrzeżeń w trybie art. 162 kpc w zakresie tego postanowienia, to należy podkreślić, że również w żaden sposób nie uzasadniła swojego wniosku o dopuszczenie dowodu z innych biegłych sądowych. Dlatego też oddalił wniosek strony pozwanej.

Wysokość jednorazowego odszkodowania należnego wnioskodawcy w przypadku uznania jego roszczenia co do zasady wyliczona na dzień wydania decyzji wynosiła 5 x 917,00 zł, tj. 4585 zł.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd skorzystał z dowodu z dokumentów (w szczególności akt orzeczniczych organu oraz dokumentacji medycznej wnioskodawcy), których wiarygodność i autentyczność nie budziła wątpliwości stron

ani Sądu. Sąd pominął dowód z przesłuchania stron jako zbędny i niecelowy, z uwagi na nieposiadanie przez strony specjalistycznej wiedzy medycznej, niezbędnej w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w punkcie I sentencji wyroku zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał wnioskodawcy prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z dnia 3 stycznia 2019 r. za doznany 5% uszczerbek na zdrowiu w kwocie 4.585,00 zł.

Zgodnie z par. 9 ust 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.), stawki minimalne wynoszą 180 zł w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego oraz w sprawach dotyczących podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Dlatego też Sąd przyznał wnioskodawcy od strony pozwanej kwotę 180 zł w pkt II wyroku tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd orzekł, iż koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.